

Noviny obce Horná Súča - ročník IX. - číslo 3 - september 2005 - cena 2 koruny

www.hornasuca.sk

Súčanský

HLÁSNIK

Dňa 8. októbra 2005 o 10.00 h
Posviacka Kaplnky Ružencovej Panny Márie
na Vlčom Vrchu. Posviacku vykoná nitriansky sídelný
biskup Mons. ThDr. Viliam JUDÁK

MÁME NOVÉHO BISKUPA

Rok 2005 prináša našej katolíckej Cirkvi veľkú zmenu. Po 26 rokoch pontifikátu veľkej osobnosti na Petrovom stolci, pápežovi Jánovi Pavlovi II. stáva sa novým najvyšším Pastierom Cirkvi pápež Benedikt XVI.

No tento rok prináša veľkú zmenu aj v našej nitrianskej diecéze. Už v roku 1999 nitriansky diecézny biskup kardinál Ján Chryzostom Korec využil možnosť, kedy podľa kánonického práva môže biskup po završení 75. roku svojho života požiadať o uvoľnenie z funkcie. V blahej pamäti Svätý Otec Ján Pavol II. túto abdikáciu vtedy neprijal. Svätý Otec si prijal, aby kardinál Korec, ako významná osobnosť Cirkvi na Slovensku, zvlášť počas totalitného režimu, previedol nitriansku diecézu cez jubilejný rok 2000 a priviedol ju do nového tisícročia.

Nový Svätý Otec Benedikt XVI. 9. júna tohoto roku prijal abdikáciu kardinála Korca a hneď v ten deň vymenoval za nového diecézneho biskupa nitrianskej diecézy doterajšieho profesora cirkevných dejín Mons. Viliama Judáka.

Kto je náš nový biskup?

Mons. Prof. ThDr. Viliam Judák, PhD. sa narodil 9. novembra 1957 v Harvelke na Kysuciach, ako druhý zo šiestich detí rodičom Rudolfovi a Márii rod. Plazákovej. Po základnej škole v Harvelke a Novej Bystrici navštevoval Gymnázium v Čadci, kde v

roku 1977 maturoval. Po prijatí na teologickú fakultu pracoval ako robotník a absolvoval dvojročnú základnú vojenskú službu.

V rokoch 1980 - 1985 absolvoval štúdium teológie na Rímsko-katolíckej bohosloveckej fakulte v Bratislave a 16. júna 1985 bol v Nitre vysvätený za kňaza. Medzitým, roku 1984 sa jeho rodičia presťahovali do obce Nedanovce pri Partizánskom, nakoľko na území rodnej Harvelky sa vybudovala vodná nádrž. Tak biskupova rodná dedina dnes neexistuje.

Po kňazskej vysviacke bol v rokoch 1985-1987 kaplánom v Nitre - Dolné mesto a v rokoch 1987 - 1988 kaplánom v Drietome, kde zostal v rokoch 1988 - 1990 aj správcom farnosti. V tom čase aj postgraduálne študoval na Rímsko - katolíckej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde roku 1991 získal titul doktor posvätnéj teológie.

Po zmene režimu a zriadení Kňazského seminára v Nitre bol menovaný za prefekta Kňazského seminára. Túto funkciu zastával od roku 1990 do 1996, kedy sa stal až do roku 2001 rektorom seminára. Okrem toho bol menovaný aj za cirkevného sudcu a člena zboru konzultorov.

Popri tejto práci vykonával pedagogickú činnosť. Prednášal cirkevné dejiny na Rímsko - katolíckej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a na Teologickom inštitúte v Nitre a od roku 1991 aj na Katedre katechetiky a etiky na Vysokej škole pedagogickej v Nitre /dnes Univerzita Konštantína Filozofa/.

Okrem toho pokračoval aj vo svojej vedeckej činnosti. V roku 1993 bol menovaný za docenta Rímsko-katolíckej bohosloveckej fakulty UK v Bratislave a v rokoch 1995 až 1998 zastával na tejto fakulte funkciu prodekana. V roku 1997 sa stal na fakulte vedúcim Katedry cirkevných dejín a v tom istom roku bol prezidentom Slovenskej republiky menovaný za profesora v odbore „katolícka teológia.“ Taktiež v tom istom roku mu Svätý Otec Ján Pavol II. udelil titul monsignora (Mons.). V ro-

koch 2001 - 2004 pôsobil na bohosloveckej fakulte v Bratislave ako dekan.

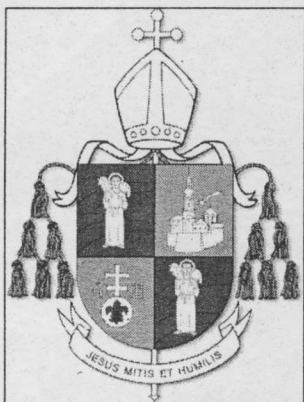
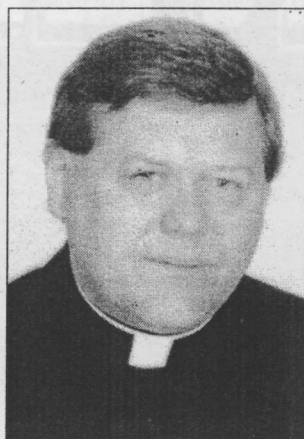
Ako profesor cirkevných dejín zaoberá sa obdobím kresťanského staroveku a stredoveku so zreteľom na slovenské cirkevné dejiny. Je autorom viacerých monografií z oblasti cirkevných dejín, mnohých kníh, publikácií a článkov.

Svätý Otec Benedikt XVI., po uvoľnení z funkcie diecézneho biskupa kardinála Korca, menoval dňa 9. júna 2005 Mons. Viliama Judáka za nového diecézneho biskupa nitrianskej diecézy. Biskupská konsekrácia sa konala v starobylej nitrianskej katedrále sv. Emeráma 16. júla 2005, deň pred sviatkom sv. Andreja-Svorada a Benediktapustovníkov, patrónov nitrianskej diecézy. Hlavným svätiteľom bol kardinál Ján Chryzostom Korec, spolusvätiteľmi boli kardinál Jozef Tomko z Ríma a arcibiskup Henryk Jozef Nowacki, apoštolský nuncius na Slovensku.

Nového najvyššieho Pastiera našej diecézy podporujeme svojimi modlitbami a obetami, aby v sile Ducha Svätého mohol dôsledne a zodpovedne vykonávať náročný úrad, ktorý mu bol zverený.

Živ Bože, nášho nového diecézneho biskupa.

Jaroslav Ondáš

1987 - 1988 kaplánom v Drietome, kde zostal v rokoch 1988 - 1990 aj správcom farnosti. V tom čase aj postgraduálne študoval na Rímsko - katolíckej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde roku 1991 získal titul doktor posvätnéj teológie.

**Rímsko-katolícky farský úrad Horná Súča, Obecný úrad Horná Súča,
Organizačný výbor osady Vlčí Vrch
Vás srdečne pozývajú na**

**POSVIACKU KAPLNKY RUŽENCOVEJ PANNY MÁRIE
NA VLČOM VRCHU**

**Posviacuku vykoná nitriansky sídelný biskup Mons. ThDr. Viliam Judák
dňa 8. októbra 2005 o 10.00 hod.
Po svätej omši ste srdečne pozvaní k slávnostnému obedu.
Tešíme sa na Vašu účasť.**

GAZDA NÁŠ, GAZDA NÁŠ ...

Letné homosúčanské kultúrne akcie sa skončili. Vyvrcholili celoobecnou dožinkovou slávnosťou, ktorá (s kratšími prestávkami) bola dlhé desaťročia kultúrnou udalosťou celej dediny.

Ako vznikla táto slávnosť?

Priniesli ju naši predkovia, ktorí ako sezónni robotníci (výžinkári) chodili na dolniaky na majere do žatvy. Na záver žatevných prác sa chceli ženci i gazda navzájom uctiť, poďakovať si a osláviť záver ťažkej úmornej práce na pražiacom letnom slnku. Žnice uvili veniec z obilja a papierových kvetov a so spevom a vinšom ho odovzdali gazdovi, ktorý zas všetkých výžinkárov pohostil. Pri hudbe a speve sa spoločne zabavili a tešili sa na návrat domov.

Keď sa vrátili medzi naše vršky a kopce, bol akurát čas zožať hornosúčanské pásiky obilja, spratať snopy do stodoly a obilie vylátiť. Aj tu sa im žiadalo symbolicky vzdať hold poľu, úrode a uctiť si vlastnú obetavú prácu. A tak mladí zorganizovali dožinky, ktoré sa každý rok opakovali a vylepšovali. Zo starších si vybrali gazdu a gazdinú, rozdelili si úlohy, zjednali muzikantov, dievčatá uvili vence a dožinková slávnosť bola na svete. Vence sa odovzdávali gazdo-

vi, farárovi a richtárovi. Po alegorickom sprievode dedinou bola dožinková zábava. Výťažok z nej slúžil na čiastočné pokrytie výdavkov spojených s touto slávnosťou. Na zbytok sa organizátori skladali.

Tento slávnostný zvyk sa u nás udomácnil a s kratšími prestávkami v minulosti sa dodržiava dodnes.

Aj keď žatevné práce neprebiehajú tak ako kedysi, aj keď sa nelopotíme v letnej horúčave na poli, predsa je tu potreba poďakovať za úrodu, za požehnanie na našich poliach a družne sa stretnúť pri spoločnej zábave. Kto takto vidí dožinky, nájde menej nedostat-

kov, menej posudzuje prácu druhých a snaží sa aspoň trochu prispieť k družnému naživanu v obci.

Aké boli tohtoročné dožinky?

Dalo by sa odpovedať jednoducho – „Pekné, úspešné“. No pozrime sa na ne bližšie.

Podstatou a jadrom dožinkovej slávnosti zostal alegorický sprievod – hudba, ženci a žnice s vencami, skupinka krojovaných detí, alegorický dožinkový voz ťahaný vyzdobenými koňmi a koník s jazdcom a vencom. To všetko si žiadalo prípravu a trochu obetavej práce

tých, ktorí boli v sprievode, no i tých, ktorých nebolo vidieť.

Do dožinkového sprievodu sa aktívne zapojili všetky kopanice – Dúbrava, Závrska, Vlčí Vrch, Trnávka a odovzdali svoje dožinkové vence. Konečne zabodovala aj Trnávka väčšou účasťou mladých párov a družnou zábavou (kde sa doteraz schovávali títo dobrí speváci?). Milým prekvapením boli mladé manželské páry,

ktoré prišli do sprievodu pekne ustrojené v krojoch aj s defmi. Čo tu ešte nebolo, bola účasť šiestich krojovaných párov z Dolnej Súče, ktorá ešte poďčiarkla punc družnosti a symboliky dožiniek.

Skutočnou oporou sprievodu bola hudba. Chabovienka sa tejto náročnej úlohy zhostila výborne. „Chlapci“ sa prekonali a držali sa vynikajúco. Ani po viac ako trojhodinovom putovaní a muzicírovaní cez dedinu, nebolo poznať na nich žiadnu únavu, či počut falošné tóny.

Spomenúť ďalej musíme ženy, ktoré vili vence i tie, ktoré piekli rôzne dobroty (pecové koláče, moravské buchtičky, zákusky).

Zabudnúť nesmieme ani na tých, ktorí dostali dožinkový veniec. Skutočne kráľovským pohostením sa revanšovali tým, ktorí ho priniesli i ostatným zúčastneným. Akoby aj „Nebesia“ priali tejto akcii, počasie bolo veľmi pekné a naše kopčeky a vrchy vytvárali sprievodu krásnu scenériu.

Aj keď názory na túto celoobecnú akciu môžu byť rôzne, myslím si, že splnila to, čo si dávajú organizátori za cieľ: vyťahnuť občanov do ulíc, umožniť prejavíť sa všetkým rovnako (ústrediu i kopaniciam), uchovávať staré ľudové piesne a kroje, učiť mladých nežiť len pre seba. Za toto patrí obdiv a obrovské poďakovanie všetkým tým, ktorí túto slávnosť pripravili a aktívne sa podieľali na jej priebehu.

Tohtoročné dožinky sú za nami, zostáva nám tešiť sa na tie v budúcom roku. Ak sa nič zlé nestane, plánujú organizátori oživiť ich niekoľkými prvkami a zorganizovať ich ako medzinárodné. Uvidíme, čo sa podarí. Nezaškodilo by, dať si malý osobný záväzok, že nejakým vhodným užitočným spôsobom prispeje každý z nás k ich dobrému priebehu.

Júlia Čajová

KULTÚRNE AKCIE V 3. ŠTVRŤROKU

- 3.7. - Festival DH Okolo Súče
- 10.7. - Hornosúčanské hudobné leto – koncert DH Chabovienka
- 15.7. - Koncert DH Banholt z Holandska
- 23.7. - Tanečná zábava na Trnávke
- 24.7. - Hornosúčanských 15 km
- 6.8. - Cyklotúra do Antonstálu
- 7.8. - Znie pieseň Závrskou dolinou
- 20.8. - Peňažná – medzinárodné stretnutie
- 21.8. - HSHL – koncert skupiny Horsus
- 28.8. - Spod Chabovej, z toho vršku
- 31.8. - Nočný pochod
- 4.9. - Dožinky
- 4.-12.9. - Výstava krojovaných bábik v Dubnici
- 10.9. - 50. výročie založenia požiarného zboru v Závrskej

ZNIE PIESEŇ ZÁVRSKOU DOLINOU...

7. august sa na osade Závrská niesol v znamení konania festivalu ľudových piesní „Znie pieseň Závrskou dolinou“. Jeho organizátormi sú Obecný úrad Horná Súča, Únia žien v Závrskej a DHZ v Závrskej. Bol to 11. ročník festivalu, ktorý sa koná každé 2 roky, takže trvá už 22 rokov. Príprava festivalu je čím ďalej, tým náročnejšia. Prispieva k tomu viacero faktorov. Na prvom mieste sú financie, ktorých treba stále viac. V tomto smere nám najviac pomáha OcÚ, bez ktorého, či už finančnej ale aj materiálnej pomoci, by sme túto akciu ťažko zvládli. Problémom je aj zohnať pomoc ľudí z osady, lebo je len veľmi málo takých, ktorí sú ochotní obetovať svoj voľný čas na prípravu ako aj na samotný priebeh festivalu. Ale som rada, že sa ešte vždy takí nájdu, za čo im patrí veľká vďaka. V poslednej dobe musíme myslieť aj na to, či nám bude priať počasie, preto sa vždy pripravíme na dva varianty – mokrý aj suchý. Tak tomu bolo aj v prvú augustovú nedeľu. Prvú časť sprevádzal slabý dážď, tak sme sa presunuli do kultúrneho domu. Festival otvorili dievčatá zo Závrskej básňou a piesňou „V tej našej dedinke“. Divákovi sa prihovoril aj starosta obce p. Pavol Bilčík. Potom už nasledovalo vystúpenie účinkujúcich zo Závrskej, Vlčieho Vrchu, Dúbravy a z Hornej Súče nás už tradične prišiel podporiť súbor Čajka a tiež naša stála účastníčka Barborka Sásková. Prestávku medzi dvoma blokmi vyplnil náš hosť zo zahraničia – gajdoši z Moravy, ktorí nás prekvapili aj potešili svojim vystúpením. To sme boli už opäť vonku na pódiu. Druhá časť

programu patrila hosťom – účinkujúcim z iných dedín. Zo susednej Dolnej Súče pán Pavol Kvasnica s harmonikárom, ktorý program oživil aj humorným slovom. Ďalej to bol súbor „Kolovrátok“ z Melčíc, ktorý u nás vystupuje pravidelne a bez ktorého si tento festival ani nevieme predstaviť. Po prvýkrát náš program obohatili svojimi piesňami aj dve ženy – dôchodkyne z Novej Dubnice. Na záver druhého kola sa nám predstavila Eva Sýkorová z Trenčianskej Teplej, ktorá momentálne študuje konzervatórium, takže jej spev bol už tak trochu profesionálny. V závere programu všetci účinkujúci zaspievali spoločnú pieseň Súčanská dolina, po ktorej boli odmenení upomienkovými predmetmi a kvetmi.

Počas celého tohto nedeľného popoludnia všetkých popri programe rozveseľovali na inom mieste naši domáci harmonikári. Celú akciu zakončila tanečná zábava so skupinou Horsus.

Chcela by som sa nakoniec poďakovať všetkým účinkujúcim, kameramanovi Milanovi Vrbovi, hosťom a hlavne sponzorom, ktorí nám rôznymi spôsobmi, či už finančne alebo materiálne pomohli, lebo pre nás je každá, aj tá najmenšia pomoc veľmi cenná. Veľká vďaka patrí samozrejme p. Julke Čajovej, ktorá nám na tomto ročníku pomáhala so scenárom a tiež kultúrnej komisii na čele s p. Evou Klinkovou, s ktorou sa nám veľmi dobre spolupracuje aj pri iných akciách. Verím, že o dva roky sa opäť stretneme na podobnom, ak nie ešte lepšom 12. ročníku festivalu „Znie pieseň Závrskou dolinou.“

Kaková Helena

STRETNUTIE POD CHABOVOU

Posledný augustový týždeň bol chladný, daždivý a takáto sa ukazovala aj posledná augustová nedeľa. Človek akosi strácal letnú náladu a hundral na nie najkrajšie leto. Na Vlčom Vrchu však na to nemali čas. Dážď, nedážď – vrcholili prípravy na jedinečnú akciu, ktorej sa zúčastňuje každý Vlčovani i mnoho „prišielcov“.

A Vlčovani sa tak, ako i po minulé roky, vytiahli. Možno preto, že sú najvyššie (zeme-pisnou polohou), položili si „latku“ hodne vysoko. Zvládli to výborne. Krásne upravené okolie kultúrneho domu s vyčistenými a vynovenými priestormi, veľmi vkusne vyzdobená sála folklórnymi materiálmi (hádam zo všetkých domácností), množstvo tradičných, často už zabudnutých hornosúčanských dobrôt na jedenie a pitie, to všetko dalo skutočne zabráť. Ruku k dielu priložili všetci, ktorým záleží na kultúrnej úrovni kopanice a na tom, aby spolunažívanie bolo družné.

3. ročník folklórneho pásma zo spomienok starých otcov a materí, pod názvom „Spod Chabovej, z toho vršku“, mohol začať.

Počasia sa umúdrilo – zostalo chladnejšie, prestalo pršať a spoza mračien občas vykuklo slnko. Autobus po 15-tej hodine „vyklopil“ množstvo návštevníkov a účinkujúcich z ústredia a zo Závrskej. Sála bola preplnená, nikto sa nemusel sťažovať na zimu (hoci sa nekúrilo), skôr na letné dusno.

Program sa niesol v duchu hornosúčanského folklóru. Prvá časť patrila hosťom – deťom a dospelým z okolia. Deti zo ZŠ na Trnávke vystúpili so svojim programom pod vedením riaditeľky školy pani Anny Sukubovej, dievčatá zo Závrskej, sestry Natália a Zuzka Kakové sa predstavili ľudovými piesňami. Dúbravu zastupovali súrodenci Ivan Bartek a Mária Zajačková a z ústredia prišiel podujatie pozdraviť Det-

ský folklórny súbor ČAJKA pod vedením študentky Katky Štefánkovej.

V druhej časti programu vystúpili domáci – Vlčovani žijúci tu i tí, ktorí bývajú mimo svojho rodiska.

Program začali najmladší, členovia folklórnej skupiny KUKULIENKA. Po nich patrilo javisko strednej generácii (tak sa nazvali), no ich vtipné a spontánne vystúpenie sa podobalo skôr na vystúpenie zanietných študentov. Záver patril staršej generácii. Hlasy týchto „starších“ žien zneli však tak zvučne, že ich bolo počuť až v dedine na námestí. Mužov viedol najstarší účinkujúci, s neodmysliteľnou heligónkou, dedko Anton Švajda. Ich hlasy nemali chybu a spolu so ženami by mohli konkurovať nejednému vyspelému zboru.

Celý program (už tradične) moderovala mladá pani Evka Macharová (rod. Habániková) a študent Ladislav Machara.

Taktovku nad celým kultúrnym podujatím držala pani Júlia Orságová. Pani Orságová si vie okolo seba zhromaždiť skupinku nadšencov, ktorí sa pustia do takéhoto heroického diela a stiahnu do práce aj ostatných. Viem, že je za to všetkým vďačná a váži si ich obetavosť. Oni zasa rešpektujú jej požiadavky a sú jej vďační i za celoročnú prácu s deťmi. Teraz (mimo jej réžie) si dovolili neplánovaný vstup do programu – verejné poďakovanie a ocenenie jej práce.

Záverečná časť programu bolo núkanie prítomných vlčovanskými dobrotami. Ponúkali ich ženy, muži i deti a pri každom sa zastavili aj niekoľkokrát.

Nič nechýbalo a hlavne nechýbala družnosť, úsmev a dobrá náladu.

Určite sa nikto z obecnstva nenahnevá, keď sa v mene všetkých prítomných poďakujem Vlčovanom za skutočne pekné kultúrne odpoľudnie.

Júlia Čajová

KULTÚRA OČAMI KULTÚRNEJ PRACOVNIČKY

Kultúra národa, obce či rodiny je veľmi dôležitá a nespočíva iba v poriadaní akcií. Je to kultúra týkajúca sa úpravy a čistoty okolia, prírody a hlavne správania sa. Kultúrne aktivity sú odrazom života ľudí v každej spoločnosti. Každý región má svoje špecifiká a odlišnosti. Tak je to aj v našej obci. Každá osada žije svojím životom a aktivitami, niektorá viac, niektorá menej aktívne. V dnešnej dobe to nie je pravý obraz celej osady či dediny, pretože vďaka médiám a modernejšiemu spôsobu života sa dostali úplne samozrejme aj prvky cudzej kultúry. Patrí to však k celkovému vývoju, ktorý my nijako zvlášť neovplyvníme. Letné obdobie je čas prázdnin, dovoleniek a tiež čas kedy prebiehajú mnohé kultúrne aktivity na osadách aj v ústredí. Tento rok bolo počasie veľmi vrtošivé, ale v čase akcií bolo záračne pekne. Taký bol jubilejný 15. ročník festivalu DH Okolo Súče v nedeľu 3. júla. Festival sa uskutočnil ako vždy na námestí a bol oživený odhaľovaním sochy „Hornosúčanský Hlásnik“, ktorý má na podstavci tabuľky všetkých ročníkov aj s účastníkmi. Na začiatok vystúpili dievčatá z DFS Čajka, fanfáry a príhovor starostu obce p. Pavla Bilčíka. Celú divácku obec oboznamoval moderátor F. Bizoň. Predstavil každú kapelu, ich repertoár, privítal hostí, poďakoval sponzorom a informoval o existujúcich stánkoch s občerstvením a darčekom. Námestie „praskalo vo švíkoch“ čo bolo zapríčinené účasťou vynikajúcich kapiel. V tomto roku vystúpila DH Vlčovanka, Textilanica z Trenčína, Hornosúčanská kapela, Chabovienka, Dúbravanka z Valašských Klobúkov, Skalanka zo Skalky nad Váhom a Túfaranka zo Šakvic z ČR. Večer pokračoval tanečnou zábavou, ktorú odohrala moravská kapela Túfaranka. Ďalšou letnou akciou bol koncert DH Chabovienka, ktorá otvorila

Hornosúčanské hudobné leto v nedeľu 10. júla. V sérii koncertov pokračovala DH Banholt z Holandska, ktorý bol netradične v piatok 15. júla a ich temperament a spontánnosť sa preniesla aj na našich ľudí. HSHL ukončila skupina Horsus, ktorá koncertovala v nedeľu 21. augusta. Tento rok sa uskutočnil 9. ročník turistického pochodu Hornosúčanských 15 km. Po upršanom týždni sa ukázalo slniečko a to sa odrazilo aj na účasti. Do prírody vyrazilo 90 účastníkov, z toho 35 detí. Potešiteľné je, že túry sa zúčastňujú celé rodiny. Tento ročník bolo 7 úplných rodín, z toho dve z okolitých obcí. Túra viedla prvýkrát po prameňoch Súčanky a tie sú všelijaké, čo sa týka terénu. Účastníci išli po asfaltovej ceste, kamennej ceste, zväčša lesom, ktorý bol miestami aj močiarom. Bola to skutočne zaujímavá cesta, dalo sa vidieť ako si voda nájde cestu, čo všetko ukrýva les a hlavne ako sa dá spojiť príjemné s užitočným a ako sa dá využiť voľný čas. Ten správne využíva skupina ľudí, ktorí v sobotu 5. augusta absolvovali cyklotúru do Antonstálu. Bolo tam 36 účastníkov, z toho 8 detí. Osada Závrska poriadala v nedeľu 7. augusta 11. ročník prehliadky ľudových piesní Znie pieseň Závrskou dolinou. Je to akcia, ktorá je typická pre túto osadu a dá sa povedať, že ňou žije celá osada. Úroveň a priebeh bol veľmi dobrý. V sobotu 20. augusta sa uskutočnilo stret-

nutie na Peňažnej. Bolo to medzinárodné stretnutie plné hier, zábavy a humoru, na ktorom sa zišlo takmer 700 ľudí z moravskej a slovenskej strany. O veselé zážitky nebola núdza a všetko to dopĺňala ešte DH Chabovienka, podľa ktorej tancovali všetci aj keď tam nebol „super parket“. Okolie bolo veľmi pek-

Z výstavy babiek v Dubnici n/V.

ne upravené o čo sa postarali zamestnanci OcÚ. Osada Vlčí Vrch usporiadala tiež „svoju“ akciu – Spod Chabovej, z toho vršku a to v nedeľu 28. augusta. Sála v KD bola veľmi malá na to množstvo ľudí, ale zmestili sa všetci. Tu sme videli, že spoločnými silami sa skutočne dokáže veľa. Posledný deň prázdnin – 31. augusta sme strávili na nočnom pochode, ktorý už tradične patrí spomienke na SNP a teda cieľ je u Krovinov pri pamätnej tabuli. Účasť bola veľmi veľká a k tomu bol primeraný priebeh. Vatra, ktorá bola priamo ukážková a tiež upravený priestor na sedenie,

prilákali starých aj mladých. Tu patrí poďakovanie A. Mikušincovi s celou rodinou, ktorí toto pripravili za spolupráce zamestnancov OcÚ. Ďalšou akciou boli Dožinky, ktoré sa uskutočnili až 4. septembra, pretože nepriaznivé počasie zohralo svoju úlohu aj pri zbere úrody. Tohto roku bolo nové obsadenie gazdu a gazdinej, ktorí sa svojej úlohy zhostili veľmi dobre a spoločne s výbornou DH Chabovienka viedli celý sprievod cez dedinu. Všetkým účinkujúcim patrí poďakovanie. V sobotu 10. septembra oslavovali hasiči v Závrskej 50. výročie založenia požiarneho zboru na osade. Množstvo ľudí, ktorí sa tam zúčastnili, videli priamy zásah požiarnikov z Trenčína a tiež všetky vekové kategórie, ktoré na osade fungujú. Diplomy, ktoré dostali pozvaní starí zakladajúci členovia boli iba malým poďakovaním za to, čo pre túto osadu spravili. Všetky vymenované akcie boli prekrásne, všade bolo veľa ochotných účinkujúcich a veľmi veľa divákov nielen z našej obce. Je to veľa akcií alebo málo? Neprajníci tvrdia, že je to veľa vynaložených peňazí. Ja tvrdím, že je to veľa ochotných ľudí, ktorým nezáleží len na sebe, ale na celej rodine, ba aj dedine. Odmenou nie sú im peniaze, ale pocit z dobre vykonanej akcie. Patrí im skutočne veľké poďakovanie a úcta od všetkých. Vďaka nim je veľmi málo zatažený rozpočet obce. Napr. festival DH Okolo Súče, ktorí má náklady 90 tisíc, z obecného rozpočtu odčerpal 9 tisíc.

Zamyslite sa, je lepšie robiť akcie, kde sa ľudia odreagujú spevom a tancom alebo budeme poriadat stretnutia kde budeme stavať ľudí proti a vyrábať umelé bariéry, ktoré sú založené na „jedna baba povedala“. Naučme sa kultúrne správať a overme si „zaručenú pravdu“ na správnych miestach skôr, než niekomu ublížime.

Eva Klínková

PEŇAŽNÁ 2005

Slnecná augustová sobota prilákala mnohých na stretnutie na Peňažnej. Rozdelenie republiky nemohlo roztrhať vzťahy, ktoré sa medzi občanmi Rokytnice, Kochavca a občanmi Hornej Súče budovali desiatky rokov. Svedčila o tom účasť obyvateľov spomínaných obcí.

Pretože som sa doteraz nezúčastnila tohto stretnutia, rozhodla som sa, že pôjdem. Samej sa mi ísť nechcelo, preto som zlanárla i sestru. Išli sme ako pešie turistky. Motorizovaní účastníci nás obiehali, samozrejme všetko plne obsadené. Peších sme nestretli. Cesta nám dobre ubiehala, nohy slúžili. Trasa bola dobre značená, ale nás upútala iná značka. Trasa – červená stužka nás zaviedla k prameňu Súčanky, z tohto objavu sme mali úprimnú radosť. Výstup bol náročný, ale zvládli sme to. Všade božský klud, pokoj. Až o chvíľu sme začuli zvuky traktora, vedeli sme, že cieľ už je blízko. Hraničné medze, ktoré sme objavili naznačovali, že sme na pravom mieste. Na rovinke stvorenej pre túto akciu. Dobrovoľníci z moravskej i slovenskej strany vo svojom voľnom čase tu vybudovali odpočinkové miesto s lavičkami, stolmi a tábormiskom. Stretnutie podporuje aktivitu a nadšenie ľudí v pohraničnej oblasti, ktorí majú záujem urobiť niečo pre túto hraničnú lokalitu.

Prítomných privítali starostovia oboch obcí. Pani starostka Ing. Jana Jurenčáková predstavila vzácnych hostí z moravskej a slovenskej strany, ktorí sa potom prihovorili k prítomným. Podpisali a vymenili si zmluvy o vzájomnej spolupráci. Nasledovali uznanlivé prejavy hostí.

Po oficiálnej časti sa kultúrne referentky ujali organizácie zábavnej činnosti: nechýbali súťaže pre deti či dospelých – preháňovanie lana, hľadanie mince vo frgáli (ach, či ten koláč bol dobrý!), tanec s vajcom na čele - vo dvojici, rôzne detské súťaže.

Nezabudnuteľným zážitkom bol aj spev pána Kvasnicu z Dolnej Súče. Do tanca hrala Chabovienka, o občerstvenie sa postarali podnikatelia oboch obcí. Plné zážitkov vracali sme sa pešo domov. Ani sme nehovorili o tom, aká cesta nás čaká. V rozhovore nás predišlo auto, zastavilo a zviezlo nás až na Trnávku. Vďaka, tomuto

dobrému chalanovi z Trnávky! Padlo nám to dobre, veď nohy už boli akési unavené. Povedali sme si, že ak nám zdravie bude slúžiť, pôjdeme o rok znova. Nech vzájomná družba dlho vydrží.

Srdečná vďaka usporiadateľom za krásny a nezabudnuteľný zážitok.
A.P.

Z rokovania obecného zastupiteľstva

UZNESENIE č. 5/2005-OZ zo dňa 9. septembra

Obecné zastupiteľstvo v Hornej Súči

A/ BERIE NA VEDOMIE

- kontrolu plnenia uznesenia
- informatívnu správu o nadstavbe MŠ
- informáciu o plynifikácii kotolne MŠ
- zmluvu o cezhraničnej spolupráci
- preskúmanie platu zástupcu starostu obce finančnou komisiou a hlavným kontrolárom obce
- informáciu zo zasadnutia komisie stavebnej

B/ SCHVALUJE

- prenájom bytu pri základnej škole Dúbrava pre Ladislava Bírása, bytom Horná Súča 524
- prenájom bytov v nadstavbe materskej školy pre:
 1. Bartek Jozef, H. Súča č.1007
 2. Patková Miroslava, H. Súča č.40
 3. Zemanovič Miloslav, H. Súča č.367
 4. Miturová Anna, H. Súča č.245
 5. Maršalka Marek, H. Súča č.432
 6. Blaho Jozef, H. Súča č.325
 7. Kašík Ján, H. Súča č.303
 8. Nébus Tomáš, H. Súča 251
 9. Stehlík František, H. Súča 243
 10. Guga Stanislav, H. Súča 308
 11. Zemanovičová Katarína, H. Súča č.187
 12. Krišková Gabriela, H. Súča 246
 13. Poláčková Zuzana, H. Súča č.260
 14. Krovinová Iveta, H. Súča č.1057
 15. Čapáková Lucia, H. Súča č.1057
 16. Kako Peter, H. Súča č.697
 17. Guga Peter, H. Súča č.432
 18. Sádecký Jaroslav, H. Súča č.824
- roznos platobných výmerov na dane a poplatky do domácností poslancami za úhradu 5 Sk za jednu domácnosť
- okrsky pre voľby do samosprávnych krajov
 - Okrsk č. 1 – dolná časť obce – miestna knižnica
 - Okrsk č. 2 – horná časť obce a Krásny Dub – kultúrny dom
 - Okrsk č. 3 – Dúbrava – základná škola
 - Okrsk č. 4 – Závrška – základná škola
 - Okrsk č. 5 – Vlčí Vrch – materská škola
 - Okrsk č. 6 – Trnávka – základná škola

C/ DOPORUČUJE

- starostovi obce vypracovať pracovné zmluvy, aktualizovať pracovnú náplň zamestnancov obce
- vypracovať a predložiť na schválenie OZ funkčnú náplň zástupcu starostu obce, novelu organizačného a pracovného poriadku.

Termín: nasledujúce zasadnutie OZ

Bilčík Pavol, starosta obce

OZNAMY OBCE

Obec Horná Súča – správca dane, oznamuje občanom, že dane a poplatky na rok 2005 sú vyrúbené a tieto môžu platiť na Obecnom úrade v Hornej Súči, číslo dverí 4 každý pracovný deň.

Pre záhradkárov

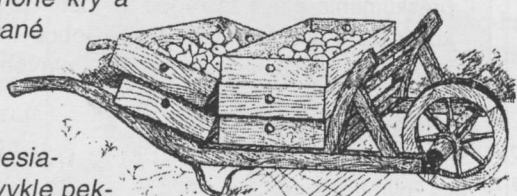
Október v záhrade

Mesiac október je jeden z najkrajších a najfarebnejších mesiacov v roku. Stále ešte kvitne veľa kvetín; cibuľoviny kvitnúce na jeseň, ako sú jesienka a nerina (Nerine), sú v najlepšom a mnohé kry a stromy sú obsypané žiarivými plodmi a farebnými listami.

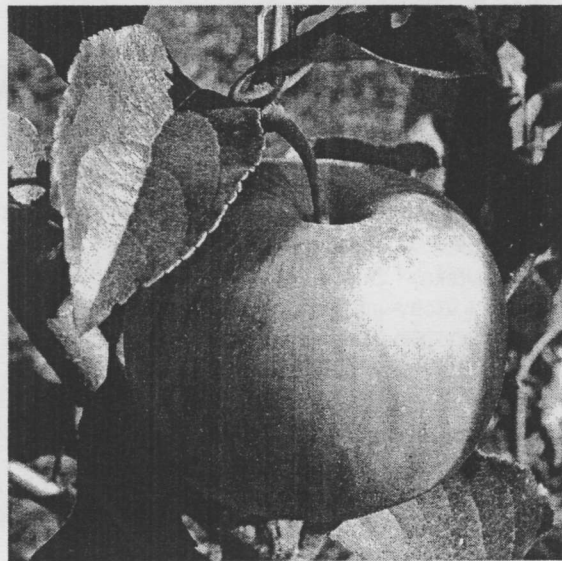
Začiatkom mesiaca je často nezvykle pekné počasie: teplé jasné slnečné dni predvzádzajú krajinu aj záhradu v najlepšom svetle.

Výnimkou nie sú nočné mrazíky, najmä koncom mesiaca, ale rána sú väčšinou jasné a slnečné, preto veci, ktoré si normálne ani nevšimnete, napr. pavučiny, sa v jesennej záhrade zrazu stanú predmetom obdivu. Babie leto na začiatku mesiaca väčšinou vystrieda veterné a daždivé obdobie. Október je niekedy veľmi daždivý a dlhé obdobia dažďov môže

tembri. Ako sa dni krátia, stáva sa večerná práca v záhrade nepraktická, najmä pre mnohých záhradkárov, ktorí chcú všetku prácu vykonať počas štyroch alebo piatich víkendov v mesia-

ci. Daždivé a veterné počasie vám môže na niekoľko dní sťažiť prácu, preto si treba čas aj prácu dobre naplánovať. Uprednostnite prácu, ktorá nepočká, potom sa pokúste zrýľovať pôdu, aby sa zotavila. Vystavenie pôdy poveternostným vplyvom počas zimy pomôže pri obrábaní ťažkej pôdy a porýľovaním vydaté pôdnych škodcov napospas hladným predátorom, ako sú vtáky. Ak plánujete na jar zasiať nový

trávnik, alebo ho založiť z mačiny, prípadne vysadiť nový záhon, snažte sa začať s prípravou pôdy. Pôdu nechajte v hrubej brázde, môžete z nej iba odstraňovať burinu, ktorá nevyhnutne vyklíči, ale s konečným urovnávaním jej povrchu

počkajte do jari. Ak nechcete čakať do jari, v októbri je posledná príležitosť na uloženie mačiny na nový trávnik. Väčšinou sú dostatočne bohaté

zrážky, preto trávnik zakorení už predtým, ako nastane skutočná zima. Upratovanie okolia záhrady nie je veľmi zábavné, ale záhrada bude vyzerať lepšie a budete mať menej problémov so škodcami a chorobami. Október je výborný mesiac na pozbieranie a odpratanie všetkého odpadu, od opadaného lístia a konárov až po zničené menovky a staré črepníky. Vo všetkom sa môžu nachádzať škodce a zárodky chorôb. Jeseň je vhodná na vysádzanie stromov, krov, trvaliek a skalničiek. Ovocným stromom a krom zvyčajne prospieva, keď ich vysadíte teraz, pretože v pôde je ešte dostatok tepla, ktoré im pomôže zakoreníť. Buďte však opatrní, aby ste nevyriadili niečo, čo nie je dostatočne odolné; niektoré záhonové rastliny napríklad neznášajú studenú mokрую pôdu.

NEODKLADNÉ PRÁCE

- Pozbierajte ovocie a zeleninu. Jablká a hrušky by ste mali obrať do konca mesiaca a zemiaky by ste mali vykopať a uskladniť na zimu.

- Zasejte semená odolných jednoročných rastlín, hrachora a listovej zeleniny, aby rastliny prezimovali v skleníku. V teplých oblastiach skúste zasiať do voľnej pôdy hrach a prikryť ho priehľadnými krytmi.

- Čo najskôr zasejte odolné jednoročné rastliny kvitnúce na jar a dvojročné rastliny.

- Do konca mesiaca vysadte všetky vždyzelené stromy vrátane ihličnanov.

- Upravte a naaranžujte na zimu okenné debničky a závesné košíky.

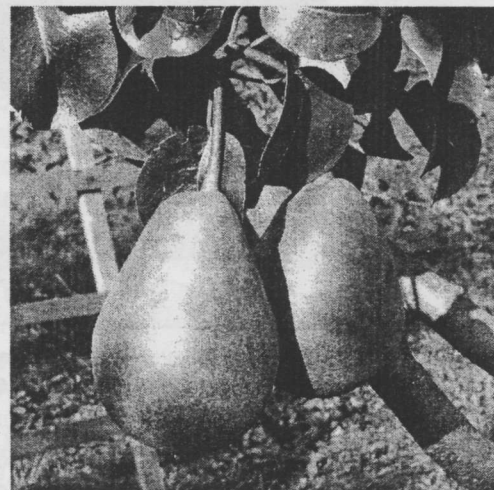
- Vysaďte do záhrady cibuľoviny kvitnúce na jar alebo do nádob cibuľoviny určené na rýchlenie.

- Vysaďte ľalie, aby rozkvitli v lete.

- Vysaďte cesnak, jarnú kapustu a šarlotku.

- Vyberte chúlolistivé cibuľoviny, ako sú georgíny a mečíky z pôdy a uložte ich na miesto, kde nemrzne.

- Skontrolujte misy s cibuľovinami, ktoré ste vysadili, aby kvitli v zime v byte. Nenechajte ich vyschnúť.

- Chúlolistivé trvalky a kry v chladných oblastiach chráňte ochrannými prikryvkami (napr. čečinou) pred mrazmi. V miernejších oblastiach to môže počkať do nasledujúceho mesiaca.

- Preneste dovnútra muškáty a poloodolné fuksie pestované v črepníkoch a iných nádobách.

- Pripravte záhradu na zimu: pohrabte opadané lístie a iný odpad, odložte záhradnícke náradie, vyčistite skleník a tepelne ho izolujte, aby lepšie udržiaval teplo.